

Nr 2184

av herr Strindberg

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:205 med förslag till lag om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft.

I proposition nr 205 föreslås en lag som nedger reglering av förbrukningen av elektrisk kraft, om tillgången på sådan kan förmodas bli otillräcklig.

En elransonering bedöms nu av många som ofrånkomlig, och jag avser inte att sätta mig emot föreliggande proposition. Det är emellertid av största vikt att en elransonering utformas så att den i minsta möjliga utsträckning drabbar näringslivet och dess produktionsförmåga liksom hushållens förbrukning. Genom information bör man i första hand få dessa grupper att minska sin eventuella överflöds konsumtion. Mot bakgrund av det redan tidigare besvärliga sysselsättningsläget är det av största vikt att söka undvika åtgärder som ytterligare ökar arbetslösheten. Restriktionerna bör därför i första hand sättas in mot förbrukningar av typen gatubelysning, där man exempelvis kan tända senare och släcka tidigare eller endast låta varannan lampa lysa, fasadbelysningar, reklam-ljus och liknande.

Vid eventuell kvotering av elkraft i förhållande till konsumenternas tidigare förbrukning uppstår lätt många orättvisor inte minst med tanke på de konsumenter, som redan under normala förhållanden på olika sätt sökt begränsa sin elkonsumtion. Den föreslagna överuttagningsavgiften kan i sådana fall få orimliga konsekvenser. En elransonering måste därför i möjligaste mån utformas efter konsumenternas individuella behov.

Med hänvisning till det anförda hemställer jag

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller att en eventuell elransonering utformas så att den tar hänsyn till elkonsumenternas individuella behov samt att den i minsta möjliga utsträckning drabbar näringslivets produktionsförmåga och hushållens förbrukning.

Stockholm den 30 november 1973

P.-O. STRINDBERG (m)

